

Reisverslag transport goederen van Gummersbach naar Bila Tserkva

16 t/m 23 september 2020.

Samen met Jacob Steinle ben ik (Jaap van Wijck) deze periode met een transport mee geweest. Aanleiding van deze reis was hoofdzakelijk bedoeld om goederen van Mir Wam die nog in het depot van Friedensstimme in Bila Tserkva waren naar Krasnopillya (Rayon-Soemy) te brengen met een bus en aanhanger. Voor mij een hele ervaring omdat ik dit nog nooit gedaan heb.

Om 08:30 uur ben ik woensdag thuis vertrokken naar Gummersbach waar ze de vrachtwagen de vorige dag hadden geladen. Daar aangekomen zijn we eerst gaan eten met de broeders en zusters die bij Mission Friedensstimme werken. Samen hebben we proviand voor onderweg gekocht. Vasily Lust (directeur Friedensstimme) heeft de Heere gevraagd om een veilige reis en behouden aankomst.

We reden weg om 14:00 uur. Jacob is begonnen met rijden en daarna hebben we voortdurend gewisseld. De eerste en de laatste nacht hebben we volledig doorgereden. De rest van de nachten wat langere pauzes. De volgende dag waren we rond de middag bij de grensovergang in Dorohusk. We rijden langs een file vrachtwagens van ongeveer 13 kilometer die allemaal de grens over moeten. Dit komt mij een beetje onmenselijk over. We hoorden dat sommigen hier soms 4 tot 7 dagen staan te wachten in de rij. Als men alleen rijdt en je wilt slapen, gaat je plekje voorbij. Dan ben je zeer dankbaar met het bordje "Humanitaire Hilfe" en het rode kruis op de auto. We kunnen gewoon de hele lange rij vrachtwagens passeren.

De grenspassage wordt altijd door al de medewerkers van onze stichtingen meegenomen in het gebed. We zijn echt in alles afhankelijk van Gods leiding. Het verliep deze keer voorspoedig en we waren in ongeveer 3 uur tijd de grens over. Hiervoor heeft Jacob ook direct een dankgebed uitgebracht.

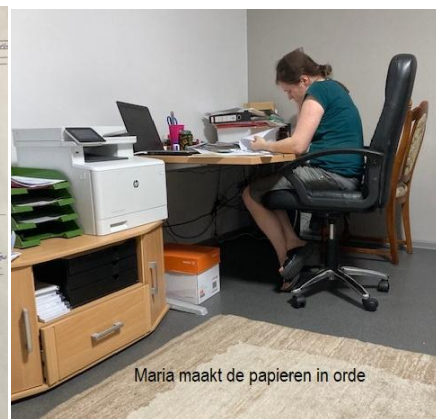
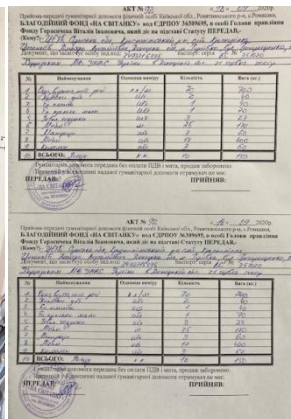
Het is de hele reis schitterend weer geweest met temperaturen van ongeveer 27 graden.

De wegen zijn hier en daar wel verbeterd in de Oekraïne maar ze hebben toch ook nog veel slechte stukken waar je maar langzaam vooruit komt.

Vrijdag 18 september zijn we rond 11 uur. aangekomen op het douane terrein in Bila Tserkva om de lading vrij te krijgen. Vitalic, die beheerder is van het depot in Romashky, was al aanwezig. De eerste berichten van de douane waren "alles uitladen"! Na wat tijd rekken en wat koffie drinken ging Vitalic met een pak koffie opnieuw naar binnen en kwam hij terug met de papieren. Ongelooflijk hoe het systeem daar nog werkt. Wat er in de jaren is ingeslopen, krijg je er misschien na enkele generaties pas weer uit. Of misschien wel nooit.

We rijden naar het depot in Romashky. Maria, de dochter van Vitalic heeft een heerlijke warme maaltijd bereid waar we van genieten. Maria is verantwoordelijk voor de juiste papier stroom. Door de veranderende wetten die door president Zelensky zijn ingevoerd, is dat een behoorlijk tijd rovend werk. Elke kg hulp moet verantwoord worden. Maria kan dit combineren met haar gezin omdat ze tijdelijk hier bij het depot wonen.

We gaan helpen met het inladen van de bus. De aanhanger stond al geladen. Ook de lectuur voor Krasnopillya, Soemy, Lebedin en Merefa waren al ingeladen. Het betreft hier het door Lena vertaalde kinderboekje van Mary Jones. De papieren worden in orde gemaakt door Maria waarna we heerlijk kunnen gaan slapen.

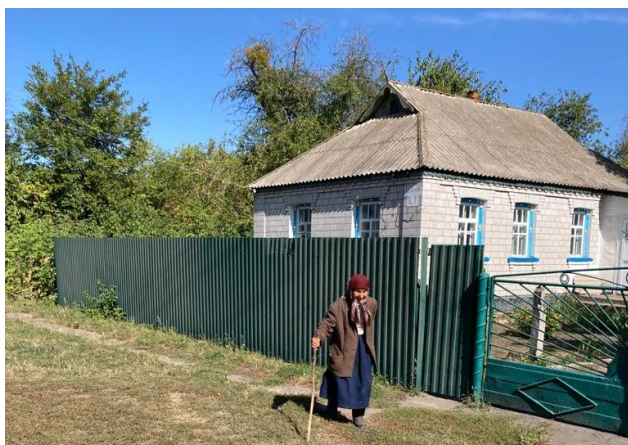
Zaterdag om 06:00 uur vertrekken we richting het Noordoosten. Het is ongeveer 500 km rijden naar Krasnopillya. Daar heb je dan zo'n 7 uur voor nodig. Inmiddels hadden we gehoord dat Dimitri (voorganger in Soemy) ziek was en ook verschillende kinderen van hem. Ons plan was dan ook in verband met de Corona om daar te lossen en weer gelijk te vertrekken om alle risico's zoveel mogelijk uit te sluiten. Na het lossen in de kerk van Krasnopillya hebben we ook de lectuur officieel overhandigd op genoeg afstand van elkaar.

Bij de doven en slechthorenden studio hebben we een fornuis en een wasmachine gelost. Dit hoort ook bij het ondersteuningsproject van Mir Wam (in de vorige nieuwsbrief is daar over geschreven). We kregen nog warm eten bij Natasja een zuster uit de gemeente. Jacob heeft nog wat geïnformeerd bij haar over de toestand in het gebied ook wat de financiële kant in het dagelijkse leven betreft. De mensen hebben het gewoon taai om rond te komen. Door de Corona wordt het er niet beter op. We worden getroffen door de gastvrijheid en mededeelzaamheid. Ondanks de armoede die de mensen hebben, worden we toch overladen met fruit uit eigen tuin. Gelukkig had ik nog een bolletje Hollandse kaas wat ze nog nooit had gegeten. Nadat alles is gelost en geregeld vertrekken we weer terug richting Bila Tserkva. Rond middernacht komen we daar aan waarna we moe maar voldaan gaan slapen.

De zondag verloopt anders dan we gewend zijn. Vanwege het coronagevaar hadden we besloten in het depot te blijven en te luisteren naar onze eigen kerkdiensten. Ze gaan hier gewoon normaal naar de kerk. Het was prachtig weer en na de middag hebben we nog een flinke wandeling gemaakt. Onderweg ontmoeten we een oud vrouwtje van 95 jaar oud, waar we een fijn gesprek mee hebben.

We werden 's avonds uitgenodigd om bij Maria te komen eten. Jacob informeert wat de beste route is richting Rivne waar we een keuken en een broodoven moeten brengen. We besluiten om de kortste route te nemen wat later niet de beste route bleek. Opnieuw bidden we om de bewaring voor de terugreis. Klokslag 00:00 uur zijn we die maandagmorgen vertrokken richting Rivne. Het was qua route dus niet de beste keuze en onze stoelen zijn dan ook goed getest. Gelukkig was de rit maar liefst 50 km korter. Rond 10:00 uur komen we aan in Rivne waar we aan de snelweg hebben afgesproken om over te laden.

In de stad Rivne hebben we een ontmoeting met vrienden van Jacob. Een diakenbroeder en zuster uit de gemeente van daar. We hebben een parking gezocht waar we de vrachtwagen konden parkeren. Micha en Maria Wegechanian hebben ons daar opgezocht en meegenomen naar een groot warenhuis waar we uitgebreid koffie hebben gedronken. Het was voor allen een blijde ontmoeting. Na het afscheid vervolgen we onze weg richting de grens met Polen.

Micha en Maria Wegechanian

retour vracht geladen in Heilbronn voor Moldavië

Rond 16:00 uur komen we daar aan. Er staat weer een enorme file met vrachtwagens. Het lijkt in eerste instantie vlot te verlopen maar het laatste traject van de grensovergang gaat het helemaal fout. 10 uren hebben we moeten staan wachten. We weten nog steeds niet waarom. Het was inmiddels kwart voor drie in de nacht dat we de grens konden passeren. We waren beiden zo moe dat we een parking gezocht hebben en hier tot 09:00 uur 's morgens geslapen hebben. De weg door Polen verloopt snel. Rond 19.00 uur lassen we een pauze in bij het plaatsje Swiebodzin. Er staat een enorm Christusbeeld van 40 m hoog. Polen is hoofdzakelijk Rooms-katholiek, vandaar dat beeld. Vanwege onze verdere planning rijden deze nacht door. In Duitsland gaan we richting Heilbronn en Erlenbach om diverse kleding en huisraad te laden voor Mission Friedensstimme. De helft van deze lading zou de andere week weer meegaan naar Moldavië. Het laatste traject naar huis verliep vlot en kwamen we gezond en wel aan om 19:00 uur bij Jacob thuis in Sanckt Augustin. Lena de vrouw van Jacob heeft een heerlijke maaltijd klaar staan. Jacob gaat eerst voor in gebed om de Heere te danken voor Zijn bewarende hand heel de reis. (6200 km). We mochten Zijn bewaring ook deze reis verschillende keren kennelijk ondervinden. We hopen op en bidden om Gods zegen over al het werk wat er gedaan is en ook voor de onbekende toekomst. Psalm 125:1 *"Een lied Hammaäloth. Die op den HEERE vertrouwen zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid"* Verder wens ik een ieder Gods onmisbare Zegen toe in deze moeilijke en ongewone tijden. Met een hartelijke groet : Jaap van Wijck

